

Khúc Tình Ca hàng hàng ló ló

Nguyễn Văn Đông

Khi chia tay nếu biết là mãi mãi
Xin thẹn một lần rồi mãi mãi chia ly

Slow (thả thớt)

Còn đây giây phút này, Còn nghe tiếng hát nụ cười xinh
(Còn đây giây phút này, Còn nghe tiếng hát đập diu bên

tươi, còn trông ánh mắt còn cầm tay nhau. Ngày mai xa cách
hoa, còn trông bóng dáng người mình thương yêu. Ngày mai xa cách

nhau, một người gói chiếc cờ phông, còn người góc núi ven rừng chân mây đầu
nhau, một người góc núi chân đèo, còn người gói chiếc cờ phông đêm Đông một

gió Còn đây đêm cuối cùng, Nhìn em muốn nói chuyện người Kinh
bóng Còn đây đêm cuối này, Dân ai rêu - rắc nhạc lòng chia

Khà, ngời khơi nước mắt nhạt nhòa môi em. Người đi giúp núi sông
ly, sự khi nước mắt buồn người ra đi. Đường mây chân núi xa :

HÀNG HÀNG LỚP LỚP chưa về, hàng hàng nối tiếp cầu thê đành lấy què
 Dù ngàn nắng lửa mưa dẫu, lòng người nhất quyết không dẫu đành lấy mai

hương. Hỡi người anh thương chưa tròn thê ước,
 sau. Hỡi người anh thương chưa tròn thê ước,

nhưng tình đất nước, dẫu phải khi cho mình dệt mộng thắm, kết duyên ương
 nhưng tình đất nước, ôi lớn lao không đành lòng dệt mỗi thắm riêng tư.

Phương trời anh đi, xa xôi vạn lý, đêm nằm gối súng,
 Phương trời anh đi, xa xôi vạn lý, đêm nằm gối súng,

chung ánh trăng nhung đời đường lý cách trong tình thương. Và xin em hiểu
 chung ánh trăng cho người này gọi nhớ thương người kia. Và xin em hiểu

rằng : "dù nơi chuyển tuyến mịt mờ mưa bay, lòng anh vẫn nhớ tình người hóm
 rằng : "người đi giúp nước nào màng danh chi, cầu cho đất nước vượt ngàn gian

nay." Đường đi biên giới xa, Lòng này thách với tang bồng, đừng
 nguy." Đời dâng cho núi sông, Lòng này thách với tang bồng, đừng

làm má, thắm phai hồng buồn lắm em ơi.
 sầu má ấy phai hồng buồn lắm em ơi. Còn đây giây phút...

Tác giả xuất bản
 và giữ bản quyền.